

[Freddy Madsen.]

det foreliggende tilfælde. Derfor har vi afgivet vores mindretalsindstilling, der pålægger indenrigsministeren at foretage en nyopgørelse, hvorefter de personlige stemmer, der kan være tvivl om, tillægges de respektive partilister i Randerskredsen, og først derefter mener vi, at vi kan tage stilling til mandaternes godkendelse.

Jeg skal på min gruppes vegne anbefale, at man går ind for vores indstilling.

Grønberg (DR):

Høje ting, jeg skal gøre det ganske kort.

Der er almindelig enighed om, at Randersvalget ikke var tilfredsstillende, men jeg mener på den anden side ikke, at fejlen er så voldsom, at der må omvalg til. Der var trods alt en stemmeseddel, selv om den var forkert. Den fornuftigste løsning må være at overføre de personstemmer, der har været, til partistemmerne og undgå omvalget.

Arbejdet i udvalget har vist, synes jeg, at der er grund til at tage valgloven op til gennemgang på adskillige punkter. Specielt må det være rimeligt, at man nøje overvejer, hvilke konsekvenser et omvalg får, for som reglerne er nu, er det i praksis næsten ikke til at dekretere omvalg, når 40 tillægsmandater så kun er foreløbigt godkendt.

De fejl, der er begået må retsforbundet beklage, men jeg må dog minde om, at der er nogle vælgere, som har endnu mere grund til at klage end den halve snes stykker, der gjorde det, nemlig de 45.000, der afgav deres stemme, men blev udelukket fra repræsentation på grund af spærrereglerne i valgloven. Men det skal jeg vende tilbage til.

Stinus (RV):

Det er første gang i de år, jeg har været medlem af folketinget, at jeg kommer til ikke alene at tale imod, men også at stemme imod en indstilling fra udvalget til valgsprøvelse. Jeg gør det, fordi udvalget i sin betænkning tenderer mod at fastslå, at skattesnyderi ikke i almindeligt omdømme gør en person uværdig til at være medlem af folketinget.

Betænkningens tekst eller måske navnlig det, som ikke står i teksten, kan tolkes som et første skridt på vejen til at gøre skatte-

snyderi om ikke fuldt lovligt så dog acceptabelt, og det vil jeg vende mig imod.

På baggrund af avisomtale af i hvert fald én skattesag, en skattesag, der er afgjort, men som tilsyneladende ikke har været drøftet i udvalget, til trods for at den var omtalt i dagspressen allerede i lørdags, og til trods for at flere af udvalgets medlemmer havde kendskab til sagen senest i lørdags, er jeg heller ikke tilfreds med udvalgets og udvalgsformandens vage bemærkninger om, at man ville finde det ønskeligt, at spørgsmålet om undersøgelse af, hvorvidt medlemmerne af folketinget er straffet, tages op til nærmere drøftelse i udvalget for forretningsordenen.

Jeg er forberedt på, at man fra én side i salen vil forsøge at affeje disse indvendinger med, at de er udtryk for politisk forfølgelse af et bestemt partis valgte medlemmer. Den risiko løber jeg. Men ikke mindst på baggrund af de bemærkninger, netop fremskridtspartiet har tilladt sig at gøre i betænkningen, om, „at meget store dele af befolkningen — formentlig langt størstedelen — overtræder indkomstskattelovgivningen“, finder jeg det nødvendigt at gøre indsigelse mod hele udvalgets vage holdning til dette spørgsmål. Er man enig med fremskridtspartiet, eller er man bange for at sige fra?

Fremskridtspartiets bemærkning om, at formentlig størstedelen af befolkningen er skattesnydere, er en fornærmelse mod den danske befolkning, som den forhåbentlig vil vide at reagere imod, og det skal endnu en gang fastslås fra denne talerstol, som både hr. Poul Boeg og hr. Poul Dam allerede har gjort det med andre ord, at ikke alle i dette ting deler dette nedværdigende syn på befolkningens forhold til indkomstskatten, uanset de høje trækprocenter.

Jeg har ved talrige lejligheder, senest i valgkampen, talt imod enhver form for skatteunddragelse og skattesnyderi, og jeg vil gerne gentage her, hvad jeg har sagt: skattesnyderi og skatteunddragelse må betragtes som en større forbrudelse end f.eks. butikstyveri og burde dømmes derefter. Butikstyveri er jo i mange tilfælde resultat af en øjeblikkelig fristelse. Skattesnyderi og skatteunddragelse er resultat af en bevidst overvejelse og planlægning.

Der er måske i befolkningen og blandt politikere ved at brede sig en tendens til at